अथ चतुर्थीमाह । "इन्द्रमिद्गाथिनो बृहत् [१] । इन्द्रमर्केभिरर्किणः । इन्द्रं वाणीरनूषत" इति । गाथिनः सामगाः इन्द्रमित् इन्द्रमेव बृहत् यथा महद्भवति तथा गायन्तीति शेषः । अर्किणः शस्त्रिणो होतारः । अर्केभिरर्चनीयैः शस्त्रैरिन्द्रं शंसन्तीति शेषः । वणीरध्वर्योर्वाच इन्द्रमनूषतस्तुवन्ति । हे इष्टके तथाविधेन्द्ररूपा त्वमसि ॥

अथ पञ्चमीमाह ।"इन्द्र इद्धर्य्योः सचा । सम्मिश्ल आवचोयुजा । इन्द्रो वज्री हिरण्ययः" इति । हर्य्योरश्वयोरिन्द्र इत् । इन्द्र एव सचा सक्तः सम्बद्धहरिद्वययुक्ते रथेऽवस्थित इत्यर्थः । तथा वचोयुजा नानाविधवाक्यसन्दर्भयुक्तेन स्तोत्रेण आसमन्तात् सम्मिश्लः संयुक्तः । स एवेन्द्रो वज्री वज्रहस्तः । हिरण्ययः सुवर्णाभरणयुक्तः ॥

अथ षष्ठीमाह । "इन्द्रो दीर्घाय चक्षसे । आ सूर्य्यꣳ रोहद्दिवि । वि गोभिरद्रिमैरयत्" इति । अथ इन्द्रो दीर्घाय चक्षसे दूरवर्त्तिनो दर्शनाय दिवि द्युलोके सूर्य्यमारोहयत् आरोहं कृतवान् । स च सूर्य्यो गोभीरश्मिभिरद्रिं पर्व्वतादियुक्तां भूमिविशेषैरैरयत् प्रेरितवान्, प्रकाशितवानित्यर्थः ॥

अथ सप्तमीमाह । "इन्द्र वाजेषु नो अव । सहस्रप्रधनेषु च [२] । उग्र उग्राभिरूतिभिः" इति । हे इन्द्र त्वमुग्रः प्रतिकूलनिवारणे तीव्रः सन् वाजेष्वन्नेषु सहस्रप्रधनेषु सहस्रसङ्ख्याकेषु प्रकृष्टधनेषु च निमित्तभूतेषु उग्राभिरूतिभिः प्रतिबन्धनिवारणाय तीव्रैः रक्षणैः नोऽस्मान् अव रक्ष ॥